

מצוות עשה

א. מצוה ראשונה ממצוות עשה, לידע שיש שם אלוה, שנאמר "אנכי ה' אלהיך" (שמות כב; דברים ה,ו).

ב. ליחדו, שנאמר "ה' אלהינו, ה' אחד" (דברים ו,ד).

ג. לאהבו, שנאמר "ואהבת, את ה' אלהיך" (דברים ו,ה; דברים יא,א).

ד. ליראה ממנו, שנאמר "את-ה' אלהיך תירא" (דברים ו,יג; דברים י,כ).

ה. להתפלל לו, שנאמר "ועבדתם, את ה' אלהיכם" (שמות כג,כה); עבודה זו תפלה.

ו. לדבקה בו, שנאמר "ובו תדבק" (דברים י,כ).

ז. להשבע בשמו, שנאמר "ובשמו, תשבע" (דברים ו,יג; דברים י,כ).

ח. להדמות בדרךיו הטובים והישרים, שנאמר "והלכת, בדרךיו" (דברים כח,ט).

ט. לקדש שמו, שנאמר "ונקדשתי, בתוך בני ישראל" (ויקרא כב,לב).

י. לקרות קרית שמע פעמים בכל יום, שנאמר "ודברת בם . . . ובשכבך ובקומך" (דברים ו,ז).

יא. ללמד תורה וללמדה, שנאמר "ושננתם לבניך" (דברים ו,ז).

יב. לקשר תפלין בראש, שנאמר "והיו לטטפת, בין עיניך" (דברים ו,ח).

יג. לקשר תפלין ביד, שנאמר "וקשרתם לאות, על-ידך" (דברים ו,ח).

יד. לעשות ציצית, שנאמר "ועשו להם ציצת" (במדבר טו,לח).

טו. לקבץ מזוזה, שנאמר "וכתבתם על-מזוזות" (דברים ו,ט; דברים יא,כ).

טז. להקהיל את העם לשמע תורה במוצאי שביעית, שנאמר "הקהל את-העם" (דברים לא,יב).

יז. לכתב כל איש ספר תורה לעצמו, שנאמר "כתבו לכם את-השירה הזאת" (דברים לא,יט).

יח. לכתב המלך ספר תורה לעצמו, יתר על האחד שלכל אדם, עד שיהיה לו שתי תורות, שנאמר "וכתב לו את-משנה התורה הזאת" (דברים יז,יח).

יט. לברך אחר המזון, שנאמר "ואכלת, ושבעת וברכת" (דברים ח,י).

כ. לבנות בית הבחירה, שנאמר "ועשו לי, מקדש" (שמות כה,ח).

כא. ליראה מבית זה, שנאמר "ומקדשי תיראו" (ויקרא יט,ל; ויקרא כו,ב).

כב. לשמר בית זה תמיד, שנאמר "ואתה ובניך אתך, לפני אהל העדת" (במדבר יח,ב).

כג. להיות הלוי עובד במקדש, שנאמר "ועבד הלוי הוא" (במדבר יח,כג).

כד. לקדש הכוהן ידיו ורגליו בשעת העבודה, שנאמר "ורחצו אהרן ובניו . . ." (שמות ל,יט).

כה. לערוך גרות במקדש, שנאמר "יערך אתו אהרן ובניו" (שמות כז,כא).

כו. לברך הכוהנים את ישראל, שנאמר "כה תברכו את-בני ישראל" (במדבר ו,כג).

כו. להסדיר לחם ולבונה לפני ה' בכל שבת, שנאמר "ונתת על-השלחן לחם פנים" (שמות כה, ל).

כח. להקטיר קטרת פעמים ביום, שנאמר "והקטיר עליו אהרן, קטרת סמים" (שמות לז, ז).

כט. לערוך אש במזבח העולה תמיד, שנאמר "אש, תמיד תוקד על-המזבח" (ויקרא ו, ו).

ל. להרים הדשן מעל המזבח בכל יום, שנאמר "והרים את-הדשן" (ויקרא ו, ג).

לא. לשלח טמאים ממחנה שכינה שהוא המקדש, שנאמר "וישלחו מן-המחנה, כל-צרוע וכל-זב" (במדבר ה, ב).

לב. לחלק כבוד לזרעו שלאהרון ולהקדימו לכל דבר שבקדשה, שנאמר "וקדשתו" (ויקרא כא, ח).

לג. להיות הכוהנים לובשים לעבודה בגדי כהנה, שנאמר "ועשית בגדי-קדש" (שמות כח, ב).

לד. לשאת הארון על הכתף כשנושאים אותו, שנאמר "בכתף ישאו" (במדבר ז, ט).

לה. למשח כוהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה, שנאמר "שמן משחת-קדש יהיה זה" (שמות ל, לא).

לו. להיות הכוהנים עובדין במקדש משמרות משמרות, ובמועדים עובדין כאחד, שנאמר "וכי-יבא הלוי . . . לבד ממכריו, על-האבות" (דברים יח, ו-ח).

לז. להיות הכוהנים מטמאין לקרוביהם ומתאבלין עליהן כשאר ישראל שהן מצוין להתאבל על מתייהן, שנאמר "לה, יטמא" (ויקרא כא, ג).

לח. להיות כוהן גדול נושא בתולה, שנאמר "והוא, אשה בבתוליה יקח" (ויקרא כא, יג).

לט. להקריב תמידין בכל יום, שנאמר "שנים ליום, עלה תמיד" (במדבר כח, ג).

מ. להקריב כוהן גדול מנחה בכל יום, שנאמר "זה קרבן אהרן ובניו" (ויקרא ו, יג).

מא. להוסיף קרבן אחר בכל שבת, שנאמר "וביום, השבת שני-כבשים" (במדבר כח, ט).

מב. להוסיף קרבן בכל ראש חדש וחדש, שנאמר "ובראשי, חדשיכם" (במדבר כח, יא).

מג. להוסיף קרבן בחג הפסח, שנאמר "שבעת ימים, תקריבו אשה לה'" (ויקרא כג, לו).

מד. להקריב מנחת העמר ממחרת ראשון שלפסח עם כבש אחד, שנאמר "והבאתם את-עמר" (ויקרא כג, י).

מה. להוסיף קרבן ביום עצרת, שנאמר "וביום הפנויים . . . והקרבתם עולה" (במדבר כח, כו-כוז).

מו. להביא שתי הלחם עם הקרבנות הקרבין בגלל הלחם ביום עצרת, שנאמר "ממושבתים תביאו לחם תנופה . . . והקרבתם על-הלחם" (ויקרא כג, יז-יח).

מז. להוסיף קרבן בראש השנה, שנאמר "ובחדש השביעי באחד לחדש . . . ועשיתם עלה" (במדבר כט, א-ב).

מח. להוסיף קרבן ביום הצום, שנאמר "ובעשור לחדש השביעי . .
". (במדבר כט, ז).

מט. לעשות עבודת היום ביום הצום, שנאמר "בזאת יבא אהרן . .
. וימאת, עדת בני ישראל" (ויקרא טז, ג-ה), וכל העבודה הכתובה
בפרשת "אחרי מות" (ויקרא טז, א).

נ. להוסיף קרבן בחג הסוכות, שנאמר "והקרבתם עלה אשה . . ."
(במדבר כט, יג).

נא. להוסיף קרבן ביום שמיני עצרת, שיום זה רגל בפני עצמו הוא,
שנאמר "ביום, השמיני עצרת" (במדבר כט, לה).

נב. לחג ברגלים, שנאמר "שלש רגלים, תחג לי" (שמות כג, יד).
נג. להראות ברגלים, שנאמר "שלש פעמים, בשנה יראה, כל-
זכורך" (שמות כג, יז; שמות לד, כג; דברים טז, טז).

נד. לשמח ברגלים, שנאמר "ושמחת, בחגך" (דברים טז, יד).
נה. לשחט פֶּבֶשׁ הפסח, שנאמר "ושחטו אתו, כל קהל עדת-ישראל"
(שמות יב, ו).

נו. לאכל בשר הפסח בליל חמשה עשר, שנאמר "ואכלו את-הבשר,
בלילה הזה" (שמות יב, ח).

נז. לעשות פסח שני, שנאמר "בחדש השני בארבעה עשר" (במדבר
ט, יא).

נח. לאכל פסח בו, שנאמר "על-מצות ומררים, יאכלהו" (במדבר
ט, יא).

נט. לתקע בחצוצרות על הקרבנות ובשעת הצרות, שנאמר "ותקעתם
בחצצרות" (במדבר י, י).

ס. להיות כל קרבנות בהמה מיום שמיני והלאה, שנאמר "ומיום
השמיני, והלאה" (ויקרא כב, כז).

סא. להיות כל קרבן בהמה תמים, שנאמר "תמים יהיה לרצון"
(ויקרא כב, כא).

סב. למלח כל קרבן, שנאמר "על כל-קרבנך, תקריב מלח" (ויקרא
ב, יג).

סג. מעשה העולה, שנאמר "אם-עלה קרבנו" (ויקרא א, ג).

סד. מעשה החטאת, שנאמר "זאת תורת החטאת" (ויקרא ו, יח).

סה. מעשה האשם, שנאמר "זאת תורת, האשם" (ויקרא ז, א).

סו. מעשה זבח השלמים, שנאמר "וזאת תורת, זבח השלמים"
(ויקרא ז, יא).

סז. מעשה המנחה, שנאמר "ונפש, פי-תקריב קרבן מנחה" (ויקרא
ב, א).

סח. להקריב בית דין קרבן אם טעו בהוראה, שנאמר "ואם כל-עדת
ישראל, ישגו" (ויקרא ד, יג).

סט. להקריב היחיד קרבן חטאת אם שגג במצות לא תעשה שחיבין
עליה כרת, שנאמר "נפש כי-תחטא" (ויקרא ה, א).

ע. להקריב היחיד קרבן אם נסתפק לו אם חטא בחטא שחיבין עליו
חטאת או לא חטא, שנאמר "ולא-ידע ואשם . . . והביא את-אשמו"
(ראה ויקרא ה, יז-יח); וזה הוא הנקרא אשם תלוי.

עא. לְהַקְרִיב הַשּׁוֹגֵג בְּמַעֲלָה, או הַחוּטָא בְּגִזְלָה, או בְּשִׁפְחָה חֲרוּפָה, או שְׁכַפֵּר בַּפֶּקֶדוֹן וְנִשְׁבַּע, קָרְבַּן אָשָׁם; וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא אָשָׁם וְדָאִי.

עב. לְהַקְרִיב קָרְבַּן עֹלָה וְיִזְרֵד, שֶׁנֶּאֱמָר "וְאִם-לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ" (ויקרא ה, ז), "וְאִם-לֹא תִשָּׂיגַ יָדוֹ" (ויקרא ה, יא).

עג. לְהַתּוֹדוֹת לִפְנֵי ה' מִכָּל חֵטָא שֶׁיַּעֲשֶׂה הָאָדָם, בְּשַׁעַת הַקָּרְבָּן וְשֶׁלֹא בְּשַׁעַת הַקָּרְבָּן, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהַתּוֹדוֹ, אֶת-חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" (במדבר ה, ז).

עד. לְהַקְרִיב הַזֶּבֶב קָרְבַּן אַחֵר שְׁיִטָּהּ, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכִי-יִטָּהֵר הַזֶּבֶב . . .". (ויקרא טו, יג).

עה. לְהַקְרִיב הַזֶּבֶה קָרְבַּן אַחֵר שְׁתִּטָּהּ, שֶׁנֶּאֱמָר "וְאִם-טָהֲרָה, מְזֻבָּה" (ויקרא טו, כח).

עו. לְהַקְרִיב הַיֹּלֶדֶת קָרְבַּן אַחֵר שְׁתִּטָּהּ, שֶׁנֶּאֱמָר "וּבִמְלֹאת יָמֶי טָהֲרָה" (ויקרא יב, ו).

עז. לְהַקְרִיב הַמִּצְרֵעַ קָרְבַּן אַחֵר שְׁיִטָּהּ, שֶׁנֶּאֱמָר "וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי" (ויקרא יד, י).

עח. לַעֲשׂוֹר הַבְּהֵמָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכָל-מַעֲשֵׂר בָקָר וְצֹאֵן" (ויקרא כז, לב).

עט. לְקַדֵּשׁ בָּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וְלִהְיוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "כָּל-הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד" (דברים טו, יט).

פ. לַפְּדוֹת בָּכוֹר אָדָם, שֶׁנֶּאֱמָר "אֵךְ פָּדָה תִּפְדֶּה, אֶת בָּכוֹר הָאָדָם" (במדבר יח, טו).

פא. לַפְּדוֹת פֶּטֶר חֲמוֹר, שֶׁנֶּאֱמָר "וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בָשָׂה" (שמות לד, כ).

פב. לַעֲרוֹף פֶּטֶר חֲמוֹר, שֶׁנֶּאֱמָר "וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוּ" (שמות יג, יג); (שמות לד, כ).

פג. לְהָבִיא כָּל הַקִּרְבָּנוֹת שֶׁיֵּשׁ עַל הָאָדָם בַּחוּבָה או בַּנִּדְבָה בְּרִגְלֵי רֵאשׁוֹן שֶׁפָּגַע בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "וּבָאתָ שָׁמָּה. וַהֲבֵאתָם שָׁמָּה" (דברים יב, ה-ו).

פד. לְהַקְרִיב כָּל הַקִּרְבָּנוֹת בְּבֵית הַבְּחִירָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְשָׁם תַּעֲשֶׂה, כָּל אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶה" (דברים יב, יד).

פה. לְהַטְפִּיל בְּהֵבֵאת הַקִּרְבָּנוֹת מִחוּצָה לָאָרֶץ לְבֵית הַבְּחִירָה, שֶׁנֶּאֱמָר "רִק קִדְּשִׁיךָ אֲשֶׁר-יִהְיוּ לָךְ, וּנְדָרֶיךָ, תִּשָּׂא וּבָאתָ" (דברים יב, כו); מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שְׁאִינוֹ מְדַבֵּר אֵלָּא בְּקִדְּשֵׁי חוּצָה לָאָרֶץ.

פו. לַפְּדוֹת קִדְּשִׁים בְּעָלִי מוֹמִין וְיִהְיוּ מִתְרִין בְּאֲכִילָה, שֶׁנֶּאֱמָר "רִק בְּכָל-אוֹת נִפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר" (דברים יב, טו); מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שְׁאִינוֹ מְדַבֵּר אֵלָּא בְּפִסּוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין שֶׁיִּפְדּוּ.

פז. לְהִיּוֹת הַתְּמוּרָה קִדְּשׁ, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהָיָה-הוּא וְתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה-קִדְּשׁ" (ויקרא כז, י; ויקרא כז, לג).

פח. לֶאֱכֹל שְׁנֵי מִנְחוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנָּה, יֹאכְלוּ אֲהֶרֶן וּבָנָיו" (ויקרא ו, ט).

פט. לֶאֱכֹל בָּשָׂר חֲטָאת וְאָשָׁם, שֶׁנֶּאֱמָר "וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם" (שמות כט, לג).

צ. לְשַׂרֵּף בָּשָׂר קִדְּשׁ שֶׁנִּטְמָא, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר-יִגַּע בְּכָל-טָמֵא" (ויקרא ז, יט).

צא. לְשַׂרֵּף נוֹתֵר, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהַנּוֹתֵר, מִבָּשָׂר הַזֶּבֶחַ בַּיּוֹם, הַשְּׁלִישִׁי, בָּאֵשׁ, יִשָּׂרֶף" (ויקרא ז, יז).

צב. לְגַדֵּל הַנִּזְיֹר שְׁעָרוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "גִּדְּלֵה פָרַע, שְׁעַר רֵאשׁוֹ" (במדבר ו, ה).

צג. לגלח הנזיר שערו על קרבנותיו במלאת ימי נזרו, או בתוך ימי נזרו אם נטמא, שנאמר "וכי-ימות מת עליו" (במדבר ו,ט).

צד. לקיים אדם כל שהוציא בשפתיו, מקרבן או צדקה וכיוצא בהן, שנאמר "מוצא שפתיך, תשמר ועשית" (דברים כג,כד).

צה. לדון בהפר נדרים בכל הדינין האמורין בפרשה.

צו. להיות כל נוגע בנבלה טמא, שנאמר "וכי ימות מן-הבהמה" (ויקרא יא,לט).

צז. להיות שמונה שרצים מטמאין, שנאמר "וזו לכם הטמא" (ויקרא יא,כט).

צח. להיות האכלין מטמאין, שנאמר "מכל-האכל אשר יאכל" (ויקרא יא,לד).

צט. להיות הנדה טמאה ומטמאה לאחרים.

ק. להיות היולדת טמאה בנדה.

קא. להיות המצרע טמא ומטמא.

קב. להיות בגד מנגע טמא ומטמא.

קג. להיות בית מנגע מטמא.

קד. להיות הזב מטמא.

קה. להיות שכבת זרע מטמאה.

קו. להיות זבה מטמאה.

קז. להיות המת מטמא.

קח. להיות מי נדה מטמאין לאדם טהור, ומטהרין מטמאת מת בלבד. וכל אלו הדינין שלטמאות אלו, רב משפט כל טמאה וטמאה מהן מבאר בתורה שבכתב.

קט. להיות הטהרה מכל הטמאות בטבילה במי מקוה, שנאמר "ורחץ במים את-כל-בשרו" (ויקרא טו,טז); כך למדו מפי השמועה שרחיצה זו במים שכל גופו עולה בהן בבת אחת.

קי. להיות הטהרה מן הצרעת בין צרעת אדם בין צרעת בית בעץ ארז ואזוב ושני תולעת ושתי צפרים ומים חיים, שנאמר "זאת תהיה תורת המצרע" (ויקרא יד,ב).

קיא. להיות המצרע מגלח כל שערו, שנאמר "והיה ביום השביעי יגלח את-כל-שערו" (ויקרא יד,ט).

קיב. להיות המצרע ידוע לכל בדברים האמורים בו, "בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע, ועל-שפם, יעטה; וטמא טמא, יקרא" (ויקרא יג,מה). וכן שאר הטמאים צריכין להודיע את עצמן.

קיג. לעשות פרה אדמה להיות אפרה מוכן, שנאמר "והיתה לעדת בני-ישראל" (במדבר יט,ט).

קיד. להיות מעריך אדם נותן דמים הקצובין בפרשה, שנאמר "איש כי יפלא נדר" (ויקרא כז,ב).

קטז. להיות מעריך בהמה טמאה נותן דמיה, שנאמר "והעמיד את-הבהמה" (ויקרא כז,יא).

קטז. להיות מעריך ביתו נותן כערך הכוהן, שנאמר "ואיש, כי-יקדש את-ביתו" (ויקרא כז,יד).

קיו. לתן מקדיש שדהו ערפה האמור בתורה, שנאמר "ואם משדה אחזתו" (ויקרא כז, טז).

קיח. להוסיף המועל או אוכל תרומה חמש על הקרן ולהחזירו, שנאמר "ואת אשר חטא מן-הקדש ישלם" (ויקרא ה, טז).

קיט. להיות נטע רבעי קדש, שנאמר "יהיה, כל-פריו קדש הלולים" (ויקרא יט, כד).

קכ. להניח פאה.

קכא. להניח לקט.

קכב. להניח עמר השכחה.

קכג. להניח עוללות בכרם.

קכד. להניח פרט הכרם. לפי שבכל אלו נאמר "לעני ולגר תעזב אתם" (ויקרא יט, י; ויקרא כג, כב); וזו היא מצות עשה שלהם.

קכה. להביא בכורים לבית הבחירה, שנאמר "ראשית, בכורי אדמתך" (שמות כג, יט; שמות לד, כו).

קכו. להפריש תרומה גדולה לכוהן, שנאמר "ראשית דגנך . . ." (דברים יח, ד).

קכז. להפריש מעשר דגן ללויים, שנאמר "וכל-מעשר הארץ" (ויקרא כז, ל).

קכח. להפריש מעשר שני להאכל לבעליו בירושלים, שנאמר "עשר תעשר, את כל-תבואת זרעך" (דברים יד, כב); מפי השמועה למדו שזה הוא מעשר שני.

קכט. להיות הלויים מפרישין מעשר מן המעשר שלקחו מישראל ונותנין אותו לכוהנים, שנאמר "ואל-הלויים תדבר" (במדבר יח, כו).

קל. להפריש מעשר עני תחת מעשר שני בשלישית ובששית בשבוע, שנאמר "מקצה שלש שנים, תוציא את-כל-מעשר תבואתך" (דברים יד, כח).

קלא. להתודות ודוי מעשר, שנאמר "ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש" (דברים כו, יג).

קלב. לקרות על הבכורים, שנאמר "וענית ואמרת לפני ה' אלהיך" (דברים כו, ה).

קלג. להפריש חלה לכוהן, שנאמר "ראשית, ערסתכם חלה, תרימו" (במדבר טו, כ).

קלד. להשמיט קרקע, שנאמר "והשביעת תשמטנה ונטשתה" (שמות כג, יא).

קלה. לשבת מעבודת הארץ, שנאמר "בחריש ובקציר, תשבת" (שמות לד, כא).

קלו. לקדש שנת יובל בשביטה בשמטה, שנאמר "וקדשתם, את שנת החמשים" (ויקרא כה, י).

קלז. לתקע בשופר בשנת היובל, שנאמר "והעברת שופר תרועה" (ויקרא כה, ט).

קלח. לתן גאלה לארץ בשנת יובל, שנאמר "ובכל, ארץ אחזתכם, גאלה, תתנו לארץ" (ויקרא כה, כד).

קלט. להיות גאלת בתי ערי חומה עד שנה, שנאמר "ואיש, כי-ימכר בית-מושב עיר חומה" (ויקרא כה, כט).

קמ. לַמָּנוֹת שְׁנֵי יוֹבֵל שָׁנִים וּשְׁמֹטִים, שֶׁנֶּאֱמָר "וּסְפַרְתָּ לָךְ, שִׁבְעַ שְׁבָתֹת שָׁנִים" (ויקרא כה, ח).

קמא. לְהַשְׁמִיט כֶּסֶפִּים בַּשְּׂבִיעִית, שֶׁנֶּאֱמָר "שְׁמוּט כָּל-בַּעַל מַשֶּׁה יָדוּ" (דברים טו, ב).

קמב. לַנִּגְשׁ לַנִּזְכָּרִי, שֶׁנֶּאֱמָר "אֶת-הַנִּזְכָּרִי, תִּגַּשׁ; וְאִשֶּׁר יִהְיֶה לָךְ" (דברים טו, ג).

קמג. לַתֵּן מִן הַבְּהֵמָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִיִּים וְהַקֹּבֶה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְנָתַן, לַכֹּהֵן, הַזֹּרֵעַ" (דברים יח, ג).

קמד. לַתֵּן רֵאשִׁית הַגֵּז לַכֹּהֵן, שֶׁנֶּאֱמָר "וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֵּן-לוֹ" (דברים יח, ד).

קמה. לָדוֹן בְּדִינֵי חֲרָמִים, מֵהֶם לַה' וּמֵהֶם לַכֹּהֵן, שֶׁנֶּאֱמָר "אֶךְ-כָּל-חָרֵם . . ." (ויקרא כז, כח).

קמו. לְשַׁחַט בַּהֲמָה חַיָּה וְעוֹף וְאַחַר כֵּךְ יֹאכַל בִּשְׂרֹן, שֶׁנֶּאֱמָר "וְזָבַחְתָּ מִבִּקְרָךְ וּמִצֹּאנְךָ" (דברים יב, כא).

קמז. לְכַסּוֹת דָּם חַיָּה וְעוֹף, שֶׁנֶּאֱמָר "וְשִׁפְךָ, אֶת-דָּמוֹ, וְכִסָּהוּ, בַּעֲפָר" (ויקרא יז, יג).

קמח. לְשַׁלַּח הַקֶּן, שֶׁנֶּאֱמָר "שַׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת-הָאֵם, וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ" (דברים כב, ז).

קמט. לְבַדֵּק בְּסִימָנֵי בַּהֲמָה, שֶׁנֶּאֱמָר "זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ" (ויקרא יא, ב).

קנ. לְבַדֵּק בְּסִימָנֵי הָעוֹף עַד שִׁיבְדִּיל בֵּין טֵמֵא שָׁבוּ לְטָהוֹר שָׁבוּ, שֶׁנֶּאֱמָר "כָּל-צִפּוֹר טָהוֹרָה, תֹּאכְלוּ" (דברים יד, יא).

קנא. לְבַדֵּק בְּסִימָנֵי חֲגָבִים לִידַע טָהוֹר מִן הַטֵּמֵא, שֶׁנֶּאֱמָר "אֲשֶׁר-לוֹ כָרְעִים" (ויקרא יא, כא).

קנב. לְבַדֵּק בְּסִימָנֵי דָגִים, שֶׁנֶּאֱמָר "אֶת-זֶה, תֹּאכְלוּ, מִכָּל, אֲשֶׁר בַּמַּיִם" (ויקרא יא, ט; דברים יד, ט).

קנג. לְקַדֵּשׁ חֲדָשִׁים וְלַחֲשֹׁב שָׁנִים וְחֲדָשִׁים בְּבֵית דִּין בְּלִבָּד, שֶׁנֶּאֱמָר "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֲדָשִׁים" (שמות יב, ב).

קנד. לְשַׁבֵּת בַּשְּׁבָת, שֶׁנֶּאֱמָר "וּבִיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁבֹּת" (שמות כג, יב; שמות לד, כא).

קנה. לְקַדֵּשׁ שַׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמָר "זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ" (שמות כז, ז).

קנו. לְבַעַר חֲמִץ, שֶׁנֶּאֱמָר "בִּיּוֹם הָרֹאשׁוֹן, תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבִּתְּיָכֶם" (שמות יב, טו).

קנז. לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילָה הָרִאשׁוֹן שֶׁלַּחַג הַמִּצּוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ" (שמות יג, ח).

קנח. לֶאֱכֹל מִצָּה בַּלֵּיל זֶה, שֶׁנֶּאֱמָר "בָּעֶרֶב, תֹּאכְלוּ, מִצָּת" (שמות יב, יח).

קנט. לְשַׁבֵּת בְּרֹאשׁוֹן שֶׁלִּפְסַח, שֶׁנֶּאֱמָר "בִּיּוֹם הָרֹאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ" (שמות יב, טז).

קס. לְשַׁבֵּת בַּשְּׂבִיעִי בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "וּבִיּוֹם הַשְּׂבִיעִי, מִקְרָא-קֹדֶשׁ" (שמות יב, טז; במדבר כח, כה).

קסא. לְסַפֵּר מִקְצִירַת הָעֵמֶר תִּשְׁעָה וָאַרְבָּעִים יוֹם, שֶׁנֶּאֱמָר "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת" (ויקרא כג, טו).

קסב. לשבת ביום חמשים, שנאמר "וקראתם בעצם היום הזה, מקרא-קדש" (ויקרא כג, כא).

קסג. לשבת בראשון שלחודש השביעי, שנאמר "באחד לחדש, יהיה לכם שבתון" (ויקרא כג, כד).

קסד. להתענות בעשירי בו, שנאמר "ובעשור לחדש תענו את-נפשתיכם" (ראה ויקרא טז, כט ; במדבר כט, ז).

קסה. לשבת ביום הצום, שנאמר "שבת שבתון הוא לכם" (ויקרא כג, לב).

קסו. לשבת בראשון שלחג הסוכות, שנאמר "ביום הראשון, מקרא-קדש" (ויקרא כג, לה).

קסז. לשבת בשמיני שלחג, שנאמר "וביום השמיני מקרא-קדש" (ראה ויקרא כג, לו).

קסח. לישוב בספה שבעת ימים, שנאמר "בספת תשבו, שבעת ימים" (ויקרא כג, מב).

קסט. לטל לולב, שנאמר "ולקחתם לכם ביום הראשון, פרי עץ הדר" (ויקרא כג, מ).

קע. לשמע קול שופר בראש השנה, שנאמר "יום תרועה, יהיה לכם" (במדבר כט, א).

קעא. לתן מחצית השקל בכל שנה, שנאמר "זה יתנו, כל-העבר" (שמות ל, יג).

קעב. לשמע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע, שנאמר "אליו, תשמעון" (דברים יח, טו).

קעג. למנות מלך, שנאמר "שום תשים עליך מלך" (דברים יז, טו).

קעד. לשמע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל, שנאמר "ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה" (דברים יז, יא).

קעה. לנטות אחרי רבים אם תהיה מחלקת בין הסנהדרין בדינין, שנאמר "אחרי רבים להטת" (שמות כג, ב).

קעו. למנות שופטים ושוטרים בכל קהל וקהל מישראל, שנאמר "שפטים ושוטרים, תתן-לך" (דברים טז, יח).

קעז. להשוות בין בעלי דינין בשעה שעומדין בדין, שנאמר "בצדק, תשפט עמיתך" (ויקרא יט, טו).

קעה. להעיד בבית דין למי שיש לו עדות, שנאמר "והוא עד, או ראה או ידע" (ויקרא ה, א).

קעט. לחקר העדים הרבה, שנאמר "ודרשת וחקרת ושאלת, היטב" (דברים יג, טו).

קפ. לעשות לעדים זוממים כמו שדמו לעשות, שנאמר "ועשיתם לו, כאשר זמם" (דברים יט, יט).

קפא. לערוף את העגלה כמצותה, שנאמר "וערפו-שם את-העגלה, בנחל" (דברים כא, ד).

קפב. להכין שש ערי מקלט, שנאמר "תכין לך, הדרך, ושלשת את-גבול ארצך" (דברים יט, ג).

קפג. לתת ללויים ערים לשבת, וגם הם קולטות, שנאמר "ונתנו ללויים . . . ערים" (במדבר לה, ב).

קפד. לעשות מעקה, שנאמר "ועשית מעקה לגגך" (דברים כב, ח).

קפה. לֹא־בַד עֲבֹדָה זָרָה וְכָל מְשִׁמְשִׁיָּהּ, שֶׁנֶּאֱמַר "אֲבַד תֹּאבְדוֹן אֶת-כָּל-הַמִּקְמוֹת" (דברים יב, ב).

קפו. לַהֲרֹג אֲנָשִׁי עִיר הַנִּדְחָת וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר, שֶׁנֶּאֱמַר "וְשִׂרְפָתָּ בָאֵשׁ . . ." (דברים יג, יז).

קפו. לֹא־בַד שִׁבְעָה עֲמָמִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר "הַחֶרֶם תַּחְרִימֶם" (דברים כ, יז).

קפח. לְהַכְרִית זִרְעוֹ שֶׁלְעַמְלֶק, שֶׁנֶּאֱמַר "תִּמְחָה אֶת-זִכְרֵ עַמְלֶק" (דברים כה, יט).

קפט. לִזְכֹּר מַה שֶׁעָשָׂה עַמְלֶק תָּמִיד, שֶׁנֶּאֱמַר "זְכוֹר, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָךְ עַמְלֶק" (דברים כה, יז).

קצו. לַעֲשׂוֹת בְּמִלְחָמַת הָרָשׁוֹת כְּמִשְׁפָּט הַכֶּתוּב בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי-תִקְרַב אֶל-עִיר" (דברים כ, י).

קצא. לְמַשֵּׁחַ כּוֹהֵן לְמִלְחָמָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהָיָה, כִּקְרַבְכֶּם אֶל-הַמִּלְחָמָה; וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן" (דברים כ, ב).

קצב. לְהַתְקִין יָד בַּמַּחֲנֶה, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיָּד תִּהְיֶה לָּךְ, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה" (דברים כג, יג).

קצג. לְהַתְקִין יָתֵד, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּתֵּן תִּהְיֶה לָּךְ, עַל-אֲזִנְךָ" (דברים כג, יד).

קצד. לְהָשִׁיב אֶת הַגָּזֹל, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהָשִׁיב אֶת-הַגָּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל" (ויקרא ה, כג).

קצה. לִתֵּן צִדְקָה, שֶׁנֶּאֱמַר "פֶּתַח תִּפְתָּח אֶת-יָדְךָ" (דברים טו, ח; דברים טו, יא).

קצו. לְהַעֲנִיק לַעֲבָד עֲבָרִי, שֶׁנֶּאֱמַר "הָעֲנִיק תַּעֲנִיק, לוֹ" (דברים טו, יד); וְכֵן לְאִמָּה עֲבָרִיָּה.

קצז. לְהַלְוֹת לַעֲנִי, שֶׁנֶּאֱמַר "אִם-כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת-עַמִּי, אֶת-הָעֲנִי" (שמות כב, כד); "אִם" זֶה אֵינוֹ רְשׁוֹת אֵלָּא מִצְוָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַעֲבַט, תַּעֲבִיטֶנּוּ" (דברים טו, ח).

קצח. לְהַלְוֹת לַנֹּכְרִי בְּרִבִּית, שֶׁנֶּאֱמַר "לַנֹּכְרִי תִשְׁיֹךְ" (דברים כג, כא); מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שְׂזוֹ מִצְוֹת עָשָׂה.

קצט. לְהָשִׁיב הַמִּשְׁכּוֹן לְבַעֲלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר "הָשִׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת-הָעֲבוֹט" (דברים כד, יג).

ר. לִתֵּן שָׂכָר שָׂכִיר בְּזִמְנוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שָׂכָרוֹ" (דברים כד, טו).

רא. לְהִיּוֹת הַשָּׂכִיר אוֹכֵל בְּזִמְן שְׂכִירוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי תִבֹּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ . . . כִּי תִבֹּא בְּקִמַּת רֵעֶךָ" (דברים כג, כה-כו).

רב. לַעֲזֹב מַעַל חֲבֵרוֹ אוֹ מַעַל בְּהֶמְתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "עֲזֹב תַּעֲזֹב, עַמּוֹ" (שמות כג, ה).

רג. לְהִקִּים הַמִּשָּׂא עַל הַבְּהֵמָה, שֶׁנֶּאֱמַר "הִקֵּם תִּקִּים, עַמּוֹ" (דברים כב, ד).

רד. לְהָשִׁיב הָאֲבָדָה, שֶׁנֶּאֱמַר "הָשִׁב תָּשִׁיבֶם, לְאֲחִיךָ" (דברים כב, א).

רה. לְהוֹכִיחַ הַחוּטָא, שֶׁנֶּאֱמַר "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת-עַמִּיתְךָ" (ויקרא יט, יז).

רו. לְאַהֵב כָּל אָדָם מִבְּנֵי בְרִית, שֶׁנֶּאֱמַר "וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ" (ויקרא יט, יח).

רוז. לְאַהֵב אֶת הַגֵּר, שֶׁנֶּאֱמַר "וְאָהַבְתָּם, אֶת-הַגֵּר" (דברים י, יט).

רח. לְצִדֵּק מֵאֲזֻנִּים עִם הַמִּשְׁקָלוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר "מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֲבִנֵי-צֶדֶק" (ויקרא יט, לו).

רט. לְכַבֵּד הַחֲכָמִים, שֶׁנֶּאֱמַר "מִפְּנֵי שִׂיבָה תִּקְוֶם" (ויקרא יט, לב).

רי. לְכַבֵּד אֶב וְאֵם, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּבֵּד אֶת-אֲבִיךָ, וְאֶת-אִמְךָ" (שמות כ, יא; דברים ה, טו).

ריא. לִירְאָה מֵאֵב וְאֵם, שֶׁנֶּאֱמַר "אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ" (ויקרא יט, ג).

ריב. לְפָרוֹת וְלָרְבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר "פָּרוּ וּרְבוּ" (בראשית טז, ז).

ריג. לְבַעַל בְּקִדּוּשֵׁינָּה, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי-יִקַּח אִישׁ, אִשָּׁה; וּבָא אֵלֶיהָ" (דברים כב, יג; וראה דברים כד, א).

ריד. לְשִׁמַּח חֲתָן אֶת אִשְׁתּוֹ שָׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר "נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ, שָׁנָה אַחַת" (דברים כד, ה).

רטו. לְמוֹל אֶת הַבֶּן, שֶׁנֶּאֱמַר "וּבַיּוֹם, הַשְּׁמִינִי, יְמוּל, בֶּשֶׁר עֲרֻלָּתוֹ" (ויקרא יב, ג).

רטז. לִיבֵם אִשְׁתְּ אָח, שֶׁנֶּאֱמַר "יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ" (דברים כה, ה).

רז. לְחַלֵּץ לִיבֵם, שֶׁנֶּאֱמַר "וְחָלְצָה נַעֲלֹ" (דברים כה, ט).

ריח. לְשֹׂא אוֹנֵס אֶת אֲנוּסָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה" (דברים כב, כט).

ריט. לִישֵׁב מוֹצֵיא שֵׁם רָע עִם אִשְׁתּוֹ כָּל יָמָיו, שֶׁנֶּאֱמַר "וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה" (דברים כב, יט).

רב. לְדוֹן בַּמִּפְתָּה בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל עִם שְׂאֵר דִּינָיו, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי-יִפְתָּה אִישׁ" (שמות כב, טו).

רבא. לַעֲשׂוֹת לִיפַת תֹּאֵר כִּכְתוּב, שֶׁנֶּאֱמַר "וּרְאִיתָ, בִּשְׂבִיחָה" (דברים כא, יא).

רבב. לְגָרֵשׁ בַּשָּׂטֵר, שֶׁנֶּאֱמַר "וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתַת וְנָתַן בְּיָדָהּ" (דברים כד, א; דברים כד, ג).

רבג. לַעֲשׂוֹת לְסוּטָה כְּתוּרָתָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר "וַעֲשֵׂה לָהּ הַכֹּהֵן, אֶת כָּל-הַתּוֹרָה הַזֹּאת" (במדבר ה, ל).

רבד. לְהִלָּקוֹת הָרָשָׁעִים, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהַכֹּהֵן" (דברים כה, ב).

רבה. לְהַגְלוֹת רוֹצֵחַ בְּשִׁגְגָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּשֶׁב שָׁם, עַד-מוֹת הַכֹּהֵן" (ראה במדבר לה, כה).

רבו. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין הוֹרֵגִין בְּסִיף, שֶׁנֶּאֱמַר "נָקֵם, יִנָּקֵם" (שמות כא, כ).

רבז. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין הוֹרֵגִין בַּחֲנֹק, שֶׁנֶּאֱמַר "מוֹת-יוֹמַת הַנֶּאֱפָף, וְהַנֶּאֱפָת" (ויקרא כ, י).

רבח. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין שׁוֹרְפִין בָּאֵשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר "בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ, וְאֶתְהֵן" (ויקרא כ, יד).

רבט. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין סוֹקְלִין בְּאֲבָנִים, שֶׁנֶּאֱמַר "וּסְקַלְתֶּם אֹתָם" (דברים כב, כד).

רל. לְתַלּוֹת מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב תְּלִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר "וְתַלִּית אֹתוֹ, עַל-עֵץ" (דברים כא, כב).

רלא. לְקַבֵּר הַנֶּהָרֵג בְּיוֹמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי-קָבוּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא" (דברים כא, כג).

רלב. לְדוֹן בַּעֲבֹד עֲבָרִי כְּהִלְכוּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרִי"
(שמות כא, ב).

רלג. לִיעֵד אִמָּה עֲבָרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמָר "אִשָּׁר-לוֹ יַעֲדָה . . . וְאִם-לִבְנוֹ,
יִיעֲדָנָה" (שמות כא, ח-ט).

רלד. לַפְדוֹת אִמָּה עֲבָרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהַפְּדָהּ" (שמות כא, ח).

רלה. לַעֲבֹד בַּעֲבֹד כְּנַעֲנִי לַעֲוָלָם, שֶׁנֶּאֱמָר "לַעֲלֹם, בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ"
(ויקרא כה, מ).

רלו. לְהִיּוֹת הַחוּבֵל מְשַׁלֵּם מָמוֹן, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכִי-יִרְיֵב אֲנָשִׁים וְהִכָּה"
(שמות כא, יח).

רלז. לְדוֹן בְּנִזְקֵי בְּהֵמָה, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי-יִגָּף שׁוֹר-אִישׁ אֶת-שׁוֹר רֵעֵהוּ"
(שמות כא, לה).

רלח. לְדוֹן בְּנִזְקֵי הַבּוֹר, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי-יִפְתָּח אִישׁ בּוֹר" (שמות כא, לג).

רלט. לְדוֹן בַּגֶּנֶב בְּתִשְׁלוּמֵינֹן אוֹ בְּמִיתָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכִי יִגְנֹב" (ראה
שמות כא, לז), "אִם-בְּמַחְתָּרֶת" (שמות כב, א), "וְגִנֵּב אִישׁ" (שמות כא, טז).

רמ. לְדוֹן בְּנִזְקֵי הַבָּעַר, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי יִבְעַר-אִישׁ, שָׂדֵה אוֹ-כָרֶם" (שמות
כב, ד).

רמא. לְדוֹן בְּנִזְקֵי הָאֵשׁ, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי-תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִצִּים" (שמות
כב, ה).

רמב. לְדוֹן בְּדִין שׁוֹמֵר חֲנוּם, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כֶּסֶף
אוֹ-כֶלִים" (שמות כב, ו).

רמג. לְדוֹן בְּדִין נוֹשֵׂא שָׂכָר וְשׂוֹכֵר, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
חֲמוֹר אוֹ-שׁוֹר" (שמות כב, ט).

רמד. לְדוֹן בְּדִין הַשּׂוֹאֵל, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכִי-יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ" (שמות
כב, יג).

רמה. לְדוֹן בְּדִין מְקַח וּמִמְכָּר, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמְכָּר" (ויקרא
כה, יד).

רמו. לְדוֹן בְּדִין טוֹעֵן וְכוֹפֵר, שֶׁנֶּאֱמָר "עַל-כָּל-דְּבַר-פֶּשַׁע" (שמות
כב, ח).

רמז. לְהַצִּיל הַנֶּרְדָּף וְאֶפְלוֹ בִּנְפֹשׁ הַרֹדֵף, שֶׁנֶּאֱמָר "וְקִצְתָּהּ, אֶת-
כַּפָּהּ" (דברים כה, יב).

רמח. לְדוֹן בְּדִינֵי נִחְלוּת, שֶׁנֶּאֱמָר "אִישׁ כִּי-יָמוּת, וּבֵן אֵין לוֹ . . .
וְהִיתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כז, ח-יא).